

O OPRAVDOVÉM PRINCI A OPRAVDOVÉ PRINCEZNĚ

Ona

Ona 1

Princ Fridolín

Rádce 1

Rádce 2

Rádce 3

Princezna Kudrlinka

Princezna Bolenka

Princezna Jasmínka

Ona: Na světě je mnoho pohádek. Mnoho? To bych lhala, na světě je tolik pohádek, že se snad nedají ani spočítat.

Ona 1: Pohádky se vypráví o všem, na co si jen vzpomenete. Například o čertech. O ježibabách. O dracích. O zvířátkách. O mašinkách. O ... o čem ještě?

Ona: No třeba taky O pravém princí, co hledal pravou princeznu?

Ona 1: To je on!

Princ: Jaký on? Já jsem princ Fridolín následník královského trůnu! A jako správný princ mám tvářičky hebké jako holčička, ručičky tenké jako špejličky a vlásy jemné jako pavučinky. *(velejemně si kýchne)* Pčik.

Ona: *(k divákům)* A jen si představte, když prince ofoukl větříček, musel tři dny ležet. Nevěříte? Tak zkuste fouknout a uvidíte. *(Diváci fouknou a princ jako v poryvu větru lehá do postýlky.)*

Princ: *(během letu)* Ohó, to je větříček! Rychle do postele! *(Princ přistane v posteli. Vypravěč ho přikryje.)* To byla učiněná vichřice! Přineste mi heřmánkový čaj! Budu stonat!

Ona 1: *(k princovi jako sluha)* K službám vaše princovské veličenstvo! Čajíček tu bude v cuku letu!

Ona: *(k divákům)* Tak takový to byl princ princovatý. Inu správný princ nesmí pracovat ani sportovat, aby byl ušlechtilý.

Ona 1: *(Zatroubí na kornout.)* Tramtarará! Slyšíte?! Fanfára svolává princovskou radu!

(Přicházejí rádcové.)

Rádce 1: Milí a vzácní kolegové princovské rady.

Rádce 1: Je středa pátého září a já se domnívám, že je na čase, aby se náš princ oženil!

Rádce 2: *(ráčkuj)* Prosím pěkně určitě, pátého září je pravý den na ženitbu našeho prince!

Rádce 3: *(vysokým hláskem)* Ano! Princ se musí oženit.

Rádce 2: Je rozhodnuto!

Rádce 1: Bude svatba!

Ona: A co na to princ?

Princ: Dobrá, ale ožením se jen a jen s princeznou, která bude tak jemná a ušlechtilá, zkrátka tak princeznovská, aby mě byla hodna.

Rádce 1: Hned se po takové princezně poohlédneme!

Rádce 2: Hned to necháme vytroubit!

Rádce 3: Hned rozešleme tiskovou zprávu!

Princ: Vše vám schvaluji, ale teď si musím chvíli zdřímnout.

Ona: *(vypráví)* Sotva princ řekl poslední slovo, usnul jako špalíček, tak byl z té noviny unavený. Byl tak uondaný, že i dokonce chrápal. Jen si poslechněte.

Princ: *(ušlechtilé chrápe)* Fí! Fí!

Ona: Ano, slyšíte dobře. Ušlechtilí princové chrápoli fí ... fí ... !
A zatím co princ spal, rozběhla se po celém světě senzační zpráva.

Ona 1: *(vytrubuje)* Slyšte, slyšte, slyšte! Princ Fridolín z Ušlechtilého království se hodlá oženit! Všechny princezny ušlechtilého zjevu a

přešlechtilého chování nechť brknou do našeho království!

Ona: *(k divákům)* Jen co hlášení skončilo, zazvonil první telefon!
Crr! Crr! Crr! *(vytáhne sluchátko)* Haló, kdo tam?
Ano! Ano! Rozumím! *(vysvětluje divákům – stále však telefonuje)*
To je princezna Kudrlinka! *(do telefonu)* Hned zítra ráno! Prosím?
Ach tak. Ráno je u vás ve tři odpoledne! Dobrá budeme tam.
Nashledanou! A jak bylo smloueno, tak se také stalo!
Princ Fridolín nastartoval svoje auto a vydal se
do sousedního království na námluvy.
A to autíčko není jen tak ledasjaké autíčko. Dokáže si cestou
za princeznu i zpívat. A do toho mu pěkně vrní motor!
Vrn! Vrn! Vrn! *(Během zpěvu a cesty autíčka
přestavuje jednoduchou scénu, která představuje komnatu
princezny Kudrlinky.)*

Princ: Cestou necestou,
jedu za svou nevěstou,
to je jízda, to je let,
na námluvy, na výlet,
cíl mé cesty auto zná,
Kudrlinka princezna!

Zdá se, že se blíží konec cesty! Brzdíme! Stát!

*(A opravdu. Auto zabrzdí přímo u princezničkovského - růžového
křesla, ve kterém sedí rozcuchaná princezna Kudrlinka a rozčiluje
se.)*

Kudrlinka: *(se rozčiluje)* Já tu komornou ztrestám! Nedostane večeri a ráno
oběhne desetkrát královský hrad! Bez snídaně!

Princ: Ach krásná princezničko, copak se stalo?

Kudrlinka: Jen se na mě, princi Fridolínku, podívej! Jsem celá rozcuchaná!
(k Oně) Neokouněj a česej! *(Ona začne Kudrlinku česat.)*
Dnes ráno mi při česání, ta nešika komorná, vytrhla pět vlasů!

Ona 1: *(vytrhne chomáč vlasů)* Promiňte, princezničko! Vás to nebolelo?

Kudrlinka: Co mě mělo bolet? *(všimne si chomáče vlasů)* To jsou moje vlasy?
Nešiko! Teď už vypadám jako opice!

Princ: Ach jo!

Kudrlinka: Jaképak ach jo?

Princ: Ty nejsi pravá princezna.

Kudrlinka: A co jsem, ty protivó?!

Princ: Pasačka hus! Tu také nic nebolí, když si vytrhne pár vlasů.

Kudrlinka: No dovol! Já jsem princezna, to odvoláš!

Princ: Pro mě nejsi princezna a basta!

Kudrlinka: Tak koukej mazat, ty nezdvořáku! *(na odchodu)*
Ani na shledanou ti neřeknu! Fridouši!

Princ: Ohó! Já jsem konsternován! Ona mi řekla Fridouši. *(k divákům)*
Slyšeli jste to? To by byla nevěsta! Neomalenka, neomalená!

Ona: Crr! Crr! Slyšíte princí? Telefon! *(vytáhne sluchátko)* Haló?
Kdo tam? Ano, princ je tu, hned vás předám. *(Zacpe mikrofonní část sluchátka a šeptne.)* Princezna Bolenka.

Princ: *(do sluchátka, které herec přidrží)* Haló, kdo tam? Ale to je překvapení! Ano ... ano ... ano ... voláte správně ... hledám nevěstu. Pravou princezničku ... to mě těší, již startuji a jedu k vám!

Ona: Vypadá to, že máme před sebou další námluvy!

Princ: To si piš!

Ona: A už vrní motor. Vrn ... vrn ... vrn ... princ jede do druhého království za princeznu Bolenkou. *(Vyzve diváky, aby opět dělali zvuk motoru a po té začne zpívat.)*

Princ: Cestou necestou,
jedu za svou nevěstou,
to je jízda, to je let,
na námluvy, na výlet,
cíl mé cesty auto zná,
toť Bolenka princezna!

Vypadá to, že jsem na místě! Brzdíme!

(A opravdu. Auto zabrzdí přímo u princezničkovského - růžového křesla, ve kterém sedí princezna Bolenka celá zafačovaná.)

Jen princeznovská korunka a kudrnaté vlasy nám prozrazují, že jde určitě o princeznu.)

Bolenka: *(nařiká a po tvářích jí kanou slzy.)* Ach, ach, bééé!
(Herec jí utírá slzy.)

Princ: Ach, krásná princezničko Bolenko, co tě trápí?

Bolenka: Ani se neptej, princí Fridolíku! Béé!

Princ: *(k divákům)* Ó, jak krásný pláč! To je ta pravá princeznička pro mě! Béé!

Bolenka: Béé! Jen si představ princí, jaké mám soužení! Dnes v noci mi špatně ustlali. Na prostěradle byl faldíček a teď mi bolí celé tělo! *(Bolenka vstane a předvádí, jak jí bolí celé tělo.)*
Já z toho umřu! Béé!

Princ: *(si sedne na uvolněné princeznovské křeslo. Rázem vyskočí.)*
Au! Ach já nešťastný, to není opravdová princezna pro mě! Béé!

Bolenka: A co jsem, když ne opravdová princezna?!

Princ: Obyčejná nána z chalupy! Celou dobu sedíš na hřebíku a vůbec ti to nevadí?! *(vytáhne velký hřebík)* Ty jsi podvodnice! Žádná Bolenka!

Bolenka: Já jsem uražena! Já tu nebudu! Odcházím zhrzena! Béé!
(Princezna s pláčem odchází. Na odchodu se ještě otočí.)
Fridolín, Fridolín! Vypadá jak kozel a hloupý je jak osel! Béé!

Princ: To ses předvedla, ty ofačovaná nádhero! A to si říká princezna!
(Po chvíli si vzdechne.) Ach jo. Já tu pravou princezničku snad nikdy nenajdu.

Ona: Nebojte se princí určitě najdete ... crr ... crr... co jsem říkala.
Telefon.

Bez tak to bude další princeznička. Crr ... crr ... haló!
Tady komorník prince Fridolína. (*k princí*) To je princezna
Jasmínka.

Princ: (*se raduje*) Jasmínka? To by byla princezna pro mne!

Ona: Máte pravdu. Jasmínka je princezna, které není rovno na celém
široširém světě.

Princ: (*se zvědavostí*) Zve mě na námluvy?

Ona: Haló? A za jakým účelem voláte vzácná princezno?
Ano... ano ... vyřídím. Na co? Na co? Á ... na shledanou.
(*k princí Fridolínovi*) Vážený princí jedeme na další námluvy!

Princ: (*usedá do automobilu*) Jen aby to byla ta pravá.

Ona 1: A už vrní motor. Vrn ... vrn ... vrn ... princ jede do třetího
království za princeznu Jasmínkou. (*Vyzve diváky, aby opět dělali
zvuk motoru a po té začne zpívat.*)

Princ: Cestou necestou,
jedu za svou nevěstou,
to je jízda, to je let,
na námluvy, na výlet,
cíl mé cesty auto zná,
toť Jasmínka princezna!

Přejeli jsme! Zařadit zpátečku! Brzdit! Vystupovat!

*Auto zabrzdí přímo u princezničkovského
křesla, ve kterém sedí princezna Jasmínka, má obvázanou nohu.)*

Jasmínka: Ach! Co mě to jen postihlo? Ach!

Princ: Ach? Co tě to jen postihlo, krásná princezno? Ach?

Jasmínka: Ach! Dnes dopoledne jsem se procházela po zahradě a představ si ...
představuješ si?

Princ: Představuji si.

Jasmínka: A představ si, že pláteček okvětního lístku jasmínu (*herec demonstruje*)

mi zlomil nožku! Ach!

Princ: Co povídáš pláteček okvětní lístku?

Jasmínka: Jen se podívej! Bebe!

Princ: Krásnější bebe jsem v životě neviděl! Lidičky, to je ta pravá princezna!
Mně by okvětní lístek jasmínu nohu jenom odřel! Ach!

Jasmínka: Ach!

Princ: Vezmeš si mě za muže?

Jasmínka: Vezmu, ty můj Fridolínku, ale jenom opatrně, abych si nepolámala
i druhou nožičku!

Ona: Tramtarará! A byla svatba! Ale až za rok, až se princezna Jasmínka
vyzdravěla. A pak si Fridolín a Jasmínka nasedli do autíčka a jeli
na svatební cestu! Vrn ... vrn ... vrn ...
(Diváci vrní jako motor a ona zpívá závěrečnou písničku.)

Jedou cestou necestou,
auto, princ i s nevěstou,
v dálce mizí robátka,
a tak končí pohádka.

(Zvoní na zvoneček.) A to je konec pohádky o tom, jak opravdový
princ hledal opravdovou princeznu!